

taler eller betalingsmodeller ikke kan indgå som en forsøgsmodel.

Erfaringerne viser, at mange, mest ældre, medicinske patienter ofte har mere brug for pleje og observation end egentlig sygehusbehandling. Det handler det tredje forslag om.

Hvis amterne og kommunerne kan finde et godt alternativt tilbud til egentlig sygehusbehandling, måske i tilknytning til det kendte, lokale omsorgscenter eller plejehjem, er jeg overbevist om, at det vil blive modtaget positivt af de ældre. De kan blive i de omgivelser, de ofte kender i forvejen. De kender måske allerede personalet. De kan beholde kontakten til deres egen læge, og der er ikke så langt hjem igen. Det vil være en klar forbedring af servicen til de ældre. De vil føle sig bedre tilpas. Der vil være god tid til den vejledning, det ofte handler om, og den vejledning kan være utrolig vigtig. På vor tids højt effektive og travle sygehusafdelinger føler de ældre patienter sig ofte lidt fortabt.

Vi har i dag netop fået en analyse fra fem kommuner, der har etableret et alternativ for deres egne borgere. Det ser spændende ud. Jeg kender et af dem; det fungerer fremragende og har gjort det siden 1990.

Jeg håber meget, at disse ældrevenlige behandlingsforløb, hvor der ikke er alvorlig sygdom til stede, bliver en realitet mange steder, naturligvis først og fremmest til glæde for denne gruppe af patienter.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

Tove Fergo (V):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, vil jeg læse ordførertalen op.

At springe op som en løve og falde ned som et lam er nok den talemåde, der umiddelbart melder sig, når man ser det yderst beskedne lovforslag, der er blevet resultatet af Sygehuskommissionens rapport.

Da rapporten kom på gaden, var der ingen ende på alt det, Folketinget nu skulle gøre for sygehusvæsenet. Ud af alle de store ord om reformer kom så dette noget forpjuskede forslag. Lovændringer, som ingen kan indvende noget som helst imod, men som nærmest kan betegnes som hensigtserklæringer, der ikke flytter meget i virkelighedens verden.

Det drejer sig bl.a. om en forsøgsparagraf, som ingen hidtil har efterlyst, fordi sygehusloven er en rammelov med dertil hørende frihedsgrader, altså en på én gang uskadelig og overflødig bestemmelse, som nu giver mulighed for,

at der kan laves forsøg med befordringsordninger. Det seneste forsøg, der har været gjort på dette område, foretog regeringen med den forrige sundhedsminister i spidsen – et forsøg, der kun varede ganske få dage, før det måtte stoppes på grund af kaos.

Lovforslaget indeholder også en øget valgmulighed, ikke for patienterne, men for amterne til at give frit valg til landsdelsafdelinger for patienter med ukomplicerede lidelser. Amterne vil formentlig slet ikke gøre brug af denne mulighed. Det vil nemlig som hovedregel være forbundet med dårlig økonomi.

Gennemsnitsomkostningen for en afdeling med landsdelsspecialer vil nemlig altid ligge over omkostningerne for en afdeling med udelukkende basisbehandlinger. Det betyder, at det meget ofte vil give underskud for det modtagende sygehus at behandle basispatienter på specialiserede afdelinger. Med den stramme økonomi, sygehusverdenen må leve med, vil det næppe virke fristende. Forslaget har en vis lighed med det føromtalte i henseende til overflødhed.

Oplysningsforpligtelsen om sygehuse med kortere ventetider er udmærket, men kunne formentlig have været opnået uden decideret lovgivning.

Hvad der derimod ville have haft patienternes interesse, ville være en mulighed for også at kunne vælge at blive behandlet på et privat sygehus, når det offentlige har for lang ventetid. Muligheden for at indlægge på akutstuer er en kalkering af eksisterende ordninger, som åbenbart har været mulige at etablere inden for den gældende lovgivning.

Det siges i bemærkningerne, at alternativer til sygehusindlæggelse for ældre ikke er tænkt som et forsøg på at nedbringe antallet af sygehusindlæggelser for ældre, der har behov for behandling på sygehusniveau. Nej, det er klart, det bør ikke være sigtet, men man kan godt have sin store bekymring for, om resultatet ikke kan risikere at blive, at ældre mennesker kan blive udsat for at blive spist af med en plejehjemsindlæggelse også i tilfælde, hvor det er sygehusbehandling, der er brug for.

Alt i alt et såre beskedent udkomme af de store bestræbelser og de mange store ord om alt det, regeringen nu vil udrette på sygehusområdet. Ubetydeligt og uskadeligt og helt uegnet til at vække modstand.